

beløbet over for de forhandlere, til hvem varen sælges.

Dette ønske er imødekommet ved ændringsforslag nr. 2 om indsættelse af en her til sigtende bestemmelse i lighed med tilsvarende bestemmelser i afgiftslovene vedrørende tobak, chokolade m. v.

Udvalget har endvidere over for ministeren rejst spørgsmålet om, hvorvidt man kunne lægge afgift på fremstilling og salg af isblanding til soft-ice i stedet for på den færdige soft-ice.

Af ministerens besvarelse fremgår bl. a., at antallet af fabrikker, der fremstiller isblanding til det nævnte formål, er væsentligt mindre end antallet af soft-icevirksomheder. Ministeriet har derfor allerede på et tidligere tidspunkt overvejet muligheden for at opnå en administrativ forenkling uden at svække kontrollen med afgiftens erlæggelse ved en sådan omlægning. Den nødvendige kontrol med en sådan ordning vil det imidlertid ikke være muligt at opretholde alene ved regelmæssigt tilsyn med og krav om særlig regnskabsførelse hos de virksomheder, der fremstiller isblanding.

For at sikre sig mod, at soft-icefremstillerne anvender ubeskattet isblanding, ville det derfor være nødvendigt fortsat at opretholde kontrollen med disse virksomheder, selv om afgiften skulle betales af fremstilleren af isblandingen, og det må antages, at en sådan kontrol med ikke-anmeldte virksomheder ville være lige så omfattende og mindre effektiv end den nuværende kon-

trolordning. Ministeren har således ikke ment det forsvarligt at foreslå afgiften opkrævet hos fremstillerne.

Udvalget kan tiltræde de af finansministeren stillede ændringsforslag og indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de nævnte ændringer.

Ændringsforslag

til

II. forslag til lov om ændringer i lov om afgift af konsum-is.

Af *finansministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

Til § 1.

1) I den foreslåede affattelse af lovens § 5, stk. 3, udgår 1. punktum.

Ny paragraf.

2) Efter § 1 indsættes som ny paragraf:

„§ 2.

I lovens § 6 indføres som nyt stykke:

„*Stk. 4.* I tilfælde, hvor en erhvervsvirksomhed, der har modtaget varer til videre salg, går konkurs eller af anden årsag standser betalingerne, tillægges der den pågældende leverandør det samme privilegium for afgiftens beløb, som i henhold til stk. 3 tilkommer statskassen over for afgiftspligtige virksomheder, for de varer, der er leveret inden for et tidsrum af 12 måneder før konkursen eller betalingsstandsningen.““

Nina Andersen.

Anna Barfoed.

Alfred Bøgh.

Aage Fogh,
næstformand.

Francke,
formand.

Andreas Hansen.

Hjortnæs.

Søren Jensen.

Kr. Juul.

Thorkil Kristensen.

Anker Lau.

Peter Nielsen.

Ninn-Hansen.

Axel Ivan Pedersen.

Retoft.

Sandau.

Weikop.